

Φθινοπωρινός περίπατος στο πάρκο Η μαγεία της συνεργασίας

Δημιουργία ιστορίας από τα παιδιά

14^ο Νηπιαγωγείο Καλαμαριάς

1^ο Τμήμα

Σχολικό Έτος 2025-2026

Ήταν ένα όμορφο φθινοπωρινό πρωινό ημέρα Σάββατο, όταν μια παρέα παιδιών, η Πηνελόπη, η Μαρία, ο Αλέξανδρος, ο Βαγγέλης και ο Δημήτρης αποφάσισαν να πάνε μια βόλτα στο πάρκο της γειτονιάς τους για να μαζέψουν φύλλα, να τα πάνε τη Δευτέρα στο σχολείο τους για να φτιάξουν διάφορες κατασκευές που τους ζήτησε η κυρία τους, να σκάψουν και να παίξουν με τα χρώματα. Τα παιδιά περπατούσαν χαρούμενα ώσπου έφτασαν στο όμορφο πάρκο.

Τα κλαδιά των δέντρων είχαν λίγα φύλλα πάνω τους γιατί τα πιο πολλά είχαν πέσει κάτω στο χώμα. Είχαν πέσει πάρα πολλά φύλλα κάτω, κίτρινα, πορτοκαλί, καφέ και κόκκινα . Ήταν ένα στρώμα από φύλλα. Τα παιδιά έτρεχαν χαρούμενα, ο Αλέξανδρος, ο Βαγγέλης και ο Δημήτρης ξάπλωσαν κάτω και κυλιόντουσαν πάνω στα φύλλα. «Αφήστε τις τρέλες» τους είπε η Πηνελόπη. «Ας αρχίσουμε να μαζεύουμε φυλλαράκια». Η Μαρία κρατούσε μια σακούλα για να βάλουν τα φύλλα που θα μάζευαν. Μάζευαν φύλλα και τα έβαζαν στη σακούλα που κρατούσε η Μαρία.

Είχαν μαζέψει πολλά φύλλα, μα ξαφνικά φύσηξε ένας δυνατός αέρας, έφυγε η σακούλα από τα χέρια της Μαρίας και σκάλωσε στα κλαδιά ενός δέντρου. Τα παιδιά τα έχασαν. «Τι θα κάνουμε τώρα»; Είπε η Μαρία. «Εγώ φταίω, δεν κρατούσα καλά τη σακούλα. Πάνε τα φυλλαράκια μας!». «Μη στενοχωριέστε. Θα πηδήξω και θα τη φτάσω», είπε ο Δημήτρης. Προσπάθησε να τη φτάσει μα δεν τα κατάφερε.

«Να ανεβούμε ο ένας πάνω στον άλλον και να φτιάξουμε μια σκάλα με τα σώματά μας. Έτσι θα φτάσουμε στο κλαδί και θα πάρουμε τη σακούλα με τα φύλλα» είπε ο Αλέξανδρος. «Αυτό είναι επικίνδυνο» είπε η Πηνελόπη. Δεν την άκουσαν όμως. «Εγώ θα είμαι το πρώτο σκαλί της σκάλας που είμαι και ο πιο δυνατός», είπε ο Αλέξανδρος. «Στηριχτείτε πάνω μου». Μόλις ανεβαίνει πάνω του ο Βαγγέλης, πριν προλάβει να ανέβει ο Δημήτρης, πέφτουν κάτω. «Αποτυχία κι αυτή η προσπάθεια» λέει ο Αλέξανδρος.

Να βρούμε ένα μακρύ κλαδί, να τη σπρώξουμε για να πέσει, είχε την ιδέα η Μαρία. Η Πηνελόπη βρήκε ένα μακρύ κλαδί, το έπιασαν με τον Αλέξανδρο και τον Δημήτρη, Ο Βαγγέλης με τη Μαρία κρατούσαν ένα άλλο κλαδί και το έβαλαν πιο δίπλα για να μην κουιέται από τον αέρα το κλαδί με τη σακούλα κι έτσι τα κατάφεραν. Η σακούλα με τα φύλλα ήταν κάτω στο χώμα. Χαρούμενοι τώρα πια μάζεψαν μερικά φυλλαράκια ακόμα και αποφάσισαν να γυρίσουν στα σπίτια τους. «Εδώ δίπλα είναι το σπίτι της γιαγιάς μου. Πάμε να της πούμε τι πάθαμε;» είπε η Μαρία. «Πάμε» είπαν όλοι.

Η γιαγιά της Μαρίας τους υποδέχτηκε με μεγάλη χαρά, τους κέρασε χυμό φρούτων (motion), μπισκοτάκια, έκοψε ρόδια από τη ροδιά που είχε στην αυλή της, τα καθάρισε και τους έδωσε να φάνε. Τους έδωσε να πάρουν και μαζί τους στο σπίτι τους. Τα παιδιά της διηγήθηκαν την περιπέτειά τους και η γιαγιά Μαρία τους είπε: « **Τελικά όταν συνεργαζόμαστε όλα γίνονται πιο εύκολα!**»

Τα παιδιά ευχαρίστησαν τη γιαγιά Μαρία και ξεκίνησαν για να επιστρέψουν στο σπίτι τους.